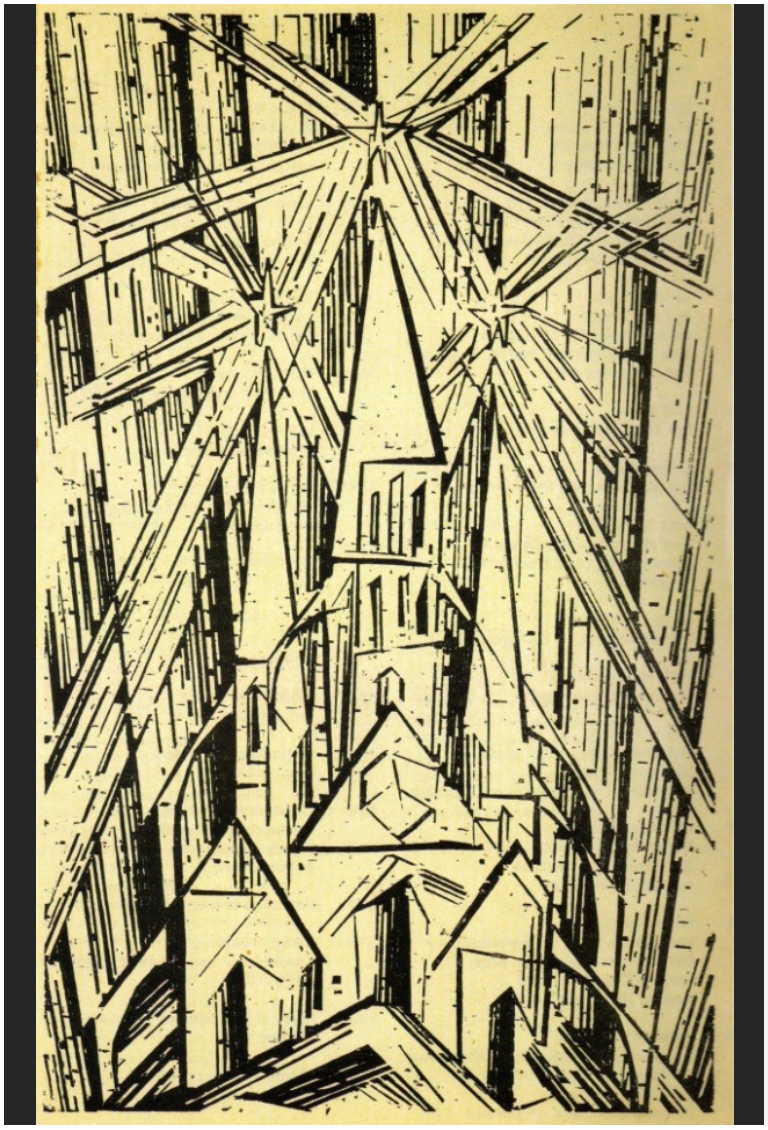

1837-2027 190 ΧΡΟΝΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Αθηνών

Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας

Ιστορίης Επίσκεψις

2026

Μια επαναπροσέγγιση της Ιστορίας, των προβλημάτων και των μεθόδων της

Ιστορίες της τέχνης στον δυτικό κόσμο: εικόνες και αφηγήσεις

Σύνθεση των τεχνών, τεχνολογία και ουτοπία στις ιστορικές καλλιτεχνικές πρωτοπορίες

Ευγενία Αλεξάκη
Επίκουρη Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό συντάχθηκε από την Ευγενία Αλεξάκη αποκλειστικά και μόνο για εκπαιδευτική χρήση. Περιλαμβάνει ψηφιακές αναπαραγωγές έργων τέχνης και φωτογραφίες, οι οποίες υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα και δικαιώματα χρήσης που ορίζονται από τους αντίστοιχους δικαιούχους ή φορείς προέλευσης. Το υλικό χρησιμοποιείται αποκλειστικά για εκπαιδευτικούς σκοπούς στο πλαίσιο του Προγράμματος ***Ιστορίης Επίσκεψις*** του ΕΚΠΑ. Δεν επιτρέπεται η αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, ανάρτηση ή διάδοσή του, στο σύνολό του ή εν μέρει, σε άλλες ψηφιακές πλατφόρμες.

Art Nouveau

Jugendstil

Victor Horta, *Tassel House*,
Βρυξέλλες, 1893

Victor Horta, *Tassel House*, Βρυξέλλες, 1893

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Φεγγίτης πάνω από τη σκάλα του Μουσείου Horta (πρώην κατοικία του Victor Horta), 1898–1901

Victor Horta, έπιπλα για το Hôtel Aubecq, 1899–1902, Musée d'Orsay, Παρίσι

Victor Horta, έπιπλα για το Hôtel Aubecq, 1899–1902, Musée d'Orsay, Παρίσι

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

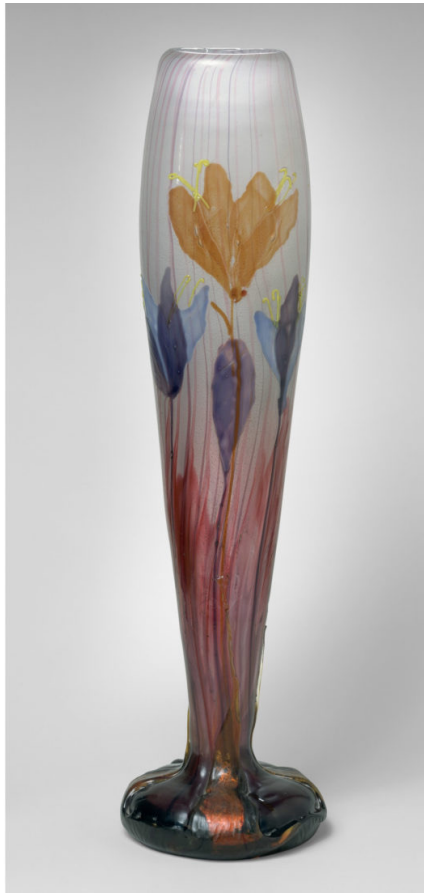

Αριστερά: Hector Guimard, είσοδος του μετρό Πορτ Ντοφίν, 1900, Παρίσι
Δεξιά Hector Guimard, λεπτομέρεια από μεταλλική διακόσμηση σε σκάλα του μετρό, 1900, Παρίσι

https://smarthistory.org/hector-guimard-cite-entrance-metropolitain-paris/

Emile Gallé, Ομπρελοθήκη, 1900, Metropolitan Museum of Art, N. Υόρκη & βάζο, 1900, Metropolitan Museum of Art, N. Υόρκη & βάζο

Ο Henry van de Velde σε σχέδιο του Edvard Munch

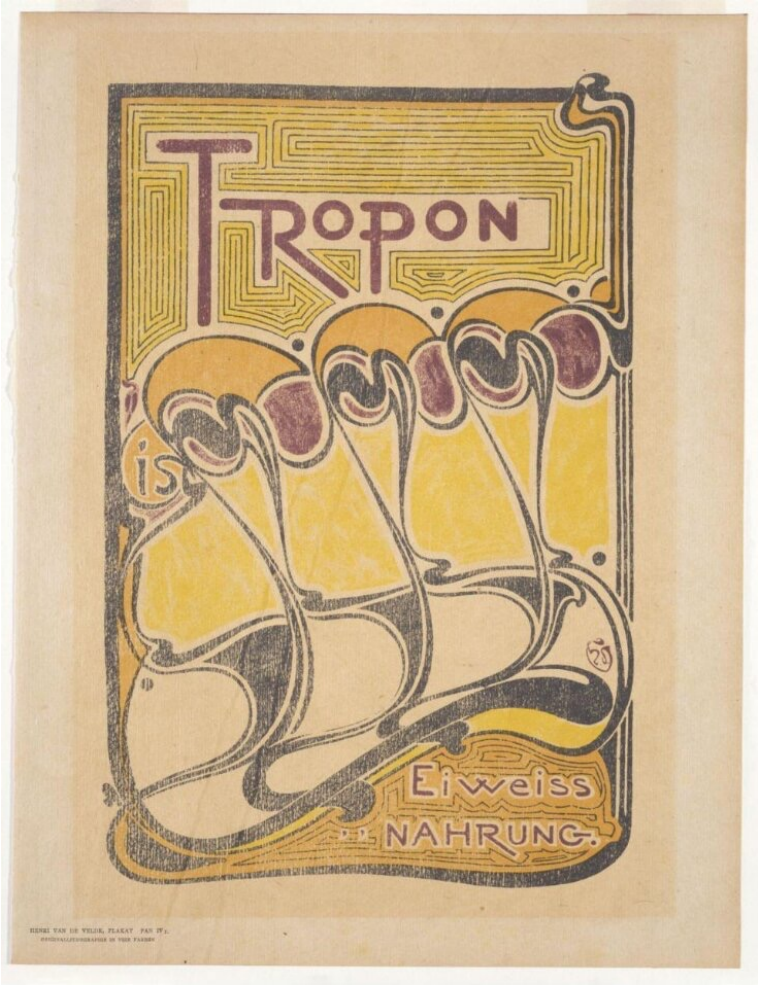
Το 1907, ο Henry van de Velde ήταν ένας από τους ιδρυτές του Deutscher Werkbund, ενός συνδέσμου που είχε ως στόχο τη βελτίωση και την προώθηση του γερμανικού design μέσω της δημιουργίας στενών σχέσεων μεταξύ της βιομηχανίας και των σχεδιαστών.

Henry van de Velde, εσωτερικό της εταιρείας *Continental Havana Company*, Βερολίνο, 1899 (δεν σώζεται)

Henry van de Velde, γραφείο, περ. 1899, δρυς, επιχρυσωμένος μπρούντζος, χαλκός και δέρμα, 128 × 268 × 122 εκ., Μουσείο Ορσαί, Παρίσι

Στη δεκαετία του 1890, ο van de Velde χρησιμοποίησε τη μοντέρνα, εξαιρετικά στυλιζαρισμένη γλώσσα της Art Nouveau για να διαφημίσει ένα προϊόν (εκχύλισμα πρωτεΐνης με βάση το αυγό). Στα τέλη του 19ου αιώνα σημειώθηκε μια επανάσταση στη βιομηχανική επεξεργασία τροφίμων, ξεκινώντας από τον καφέ, το κακάο και μια σειρά προϊόντων κρέατος και γαλακτοκομικών. Αυτά τα επεξεργασμένα τρόφιμα και οι αναπτυσσόμενες εταιρικές ταυτότητές τους έγιναν γρήγορα αναπόσπαστο μέρος του σύγχρονου τρόπου ζωής, μεταμορφώνοντας τα παραδοσιακά πρότυπα αγορών, μαγειρικής και αποθήκευσης τροφίμων στο σπίτι.

Henry van de Velde, αφίσα της εταιρείας Tropon, έγχρωμη λιθογραφία σε χαρτί, 1898

Sezession Βιέννης

Απόσχιση, αποσχίσεις και ρήξεις

1897 19 καλλιτέχνες, ζωγράφοι και αρχιτέκτονες, αποχωρούν από την Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης, μεταξύ αυτών ο Gustav Klimt

1898 Η πρώτη έκθεση της Sezession της Βιέννης, με 60.000 επισκέπτες

Η επιτυχία αυτή επέτρεψε την κατασκευή ενός ιδιόκτητου κτηρίου της ομάδας

Joseph Maria Olbrich, Κτήριο της Απόσχισης (Sezession), Βιέννη, 1898

Alfred Roller, Εξώφυλλο του πρώτου τεύχους του περιοδικού *Ver Sacrum (Ιερή Άνοιξη)*, 1898

1898 - 1903

Σε κάθε εποχή η τέχνη της· στην τέχνη, η ελευθερία της.

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

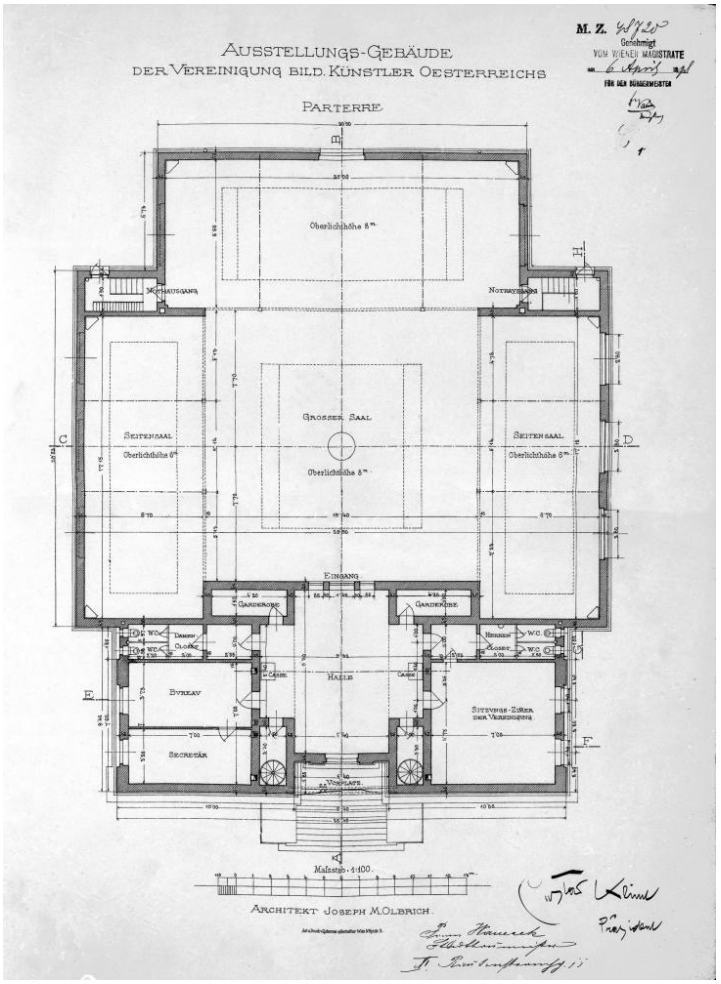
Η σφυρήλατη σιδερένια κατασκευή του θόλου, με διάμετρο 8,5 μέτρα, καλύπτεται με 2.300 επιχρυσωμένα ελάσματα σε μορφή φύλλων δάφνης και 311 σφαιρίδια σε μορφή καρπών δάφνης.

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

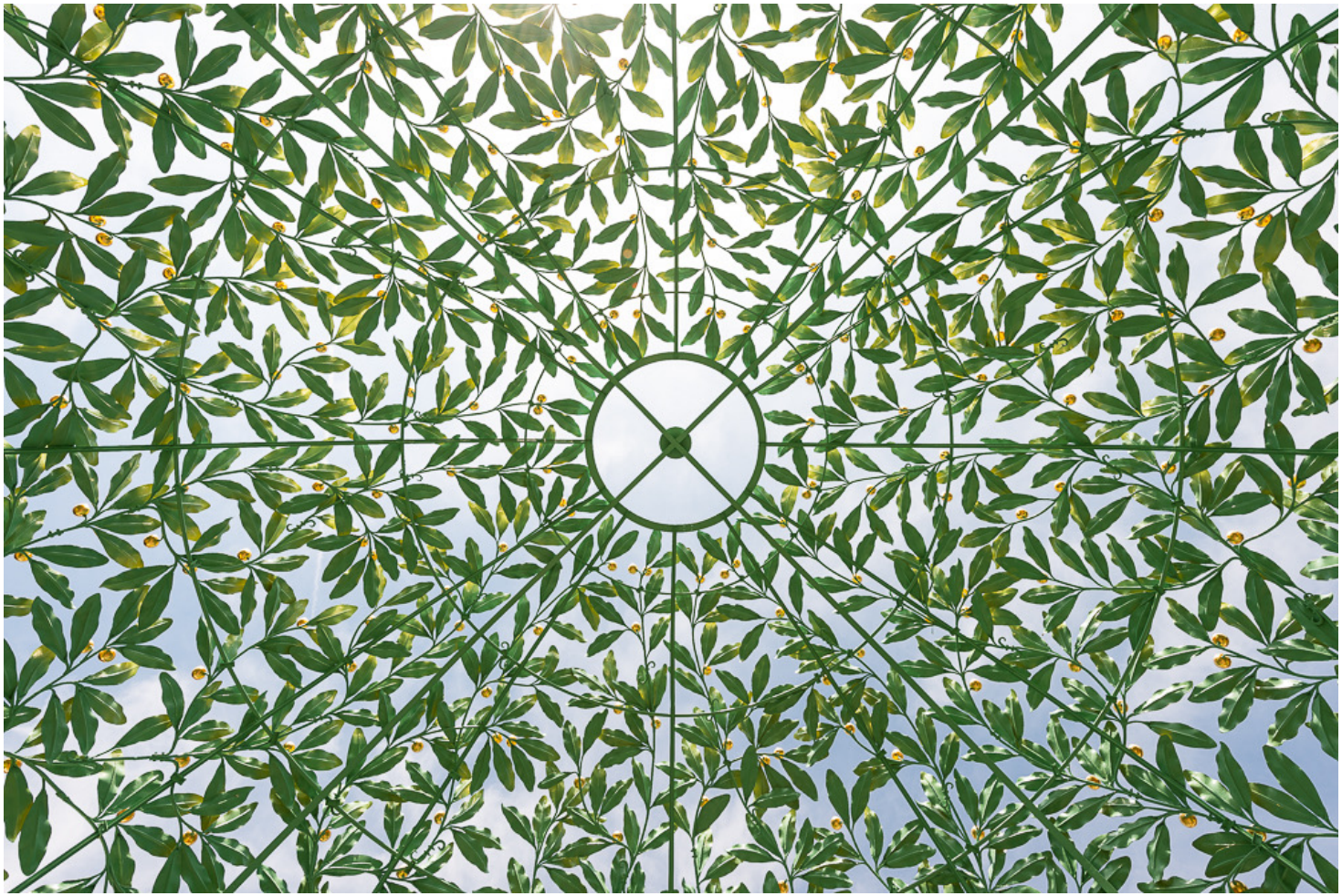

Το κτήριο της Sezession, ένα από τα σημαντικότερα έργα τέχνης της βιεννέζικης Art Nouveau, έχει πολύ απλή γεωμετρία στην κάτοψη και την όψη του. Το κτίριο καλύπτει έκταση περίπου 1000m2.

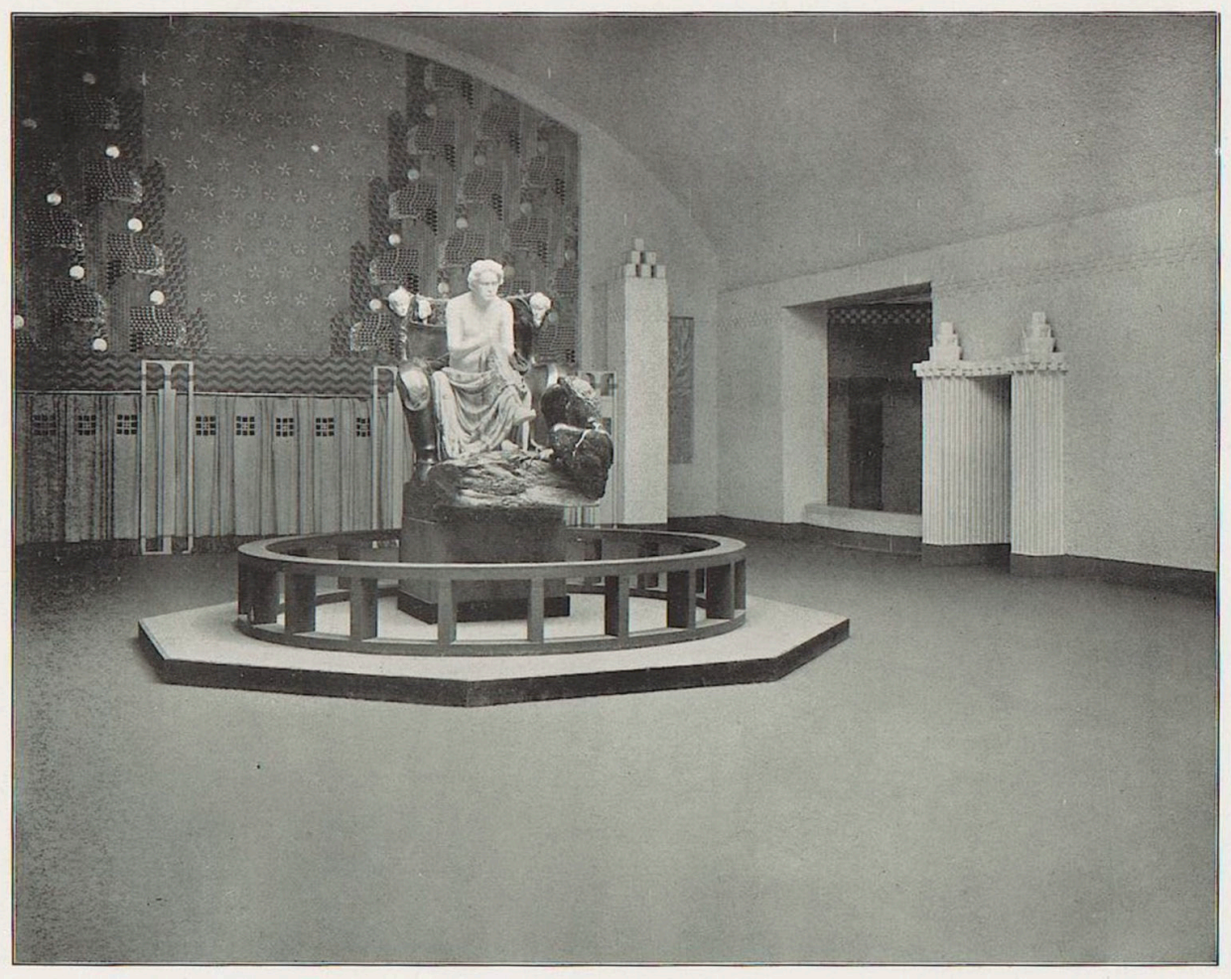
Για την είσοδο και την πτέρυγα εκθέσεων, ο Olbrich συνυφαίνει το βασικό μοτίβο του τετραγώνου σε διάφορες σταυροειδείς διατάξεις. Από αυτό το σχήμα της κάτοψης ανέπτυξε την όψη και συνεπώς ολόκληρη τη γλυπτική μορφή του κτιρίου.

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

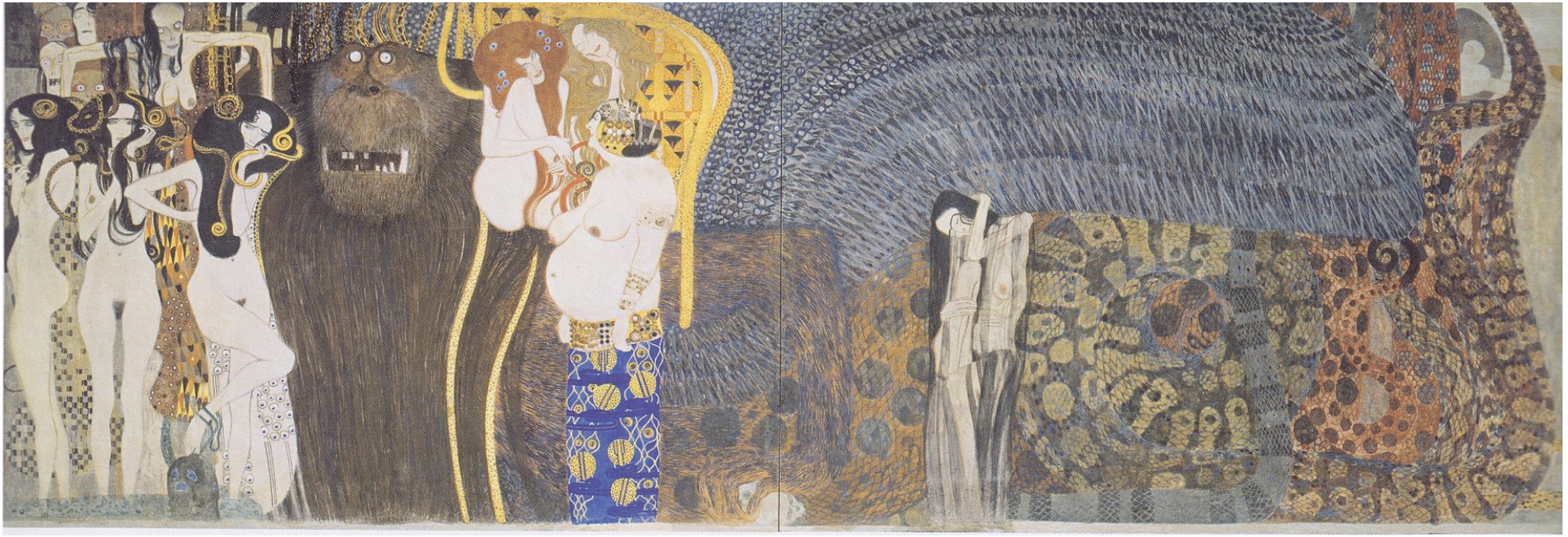
Από της έκθεση της Απόσχισης το 1902

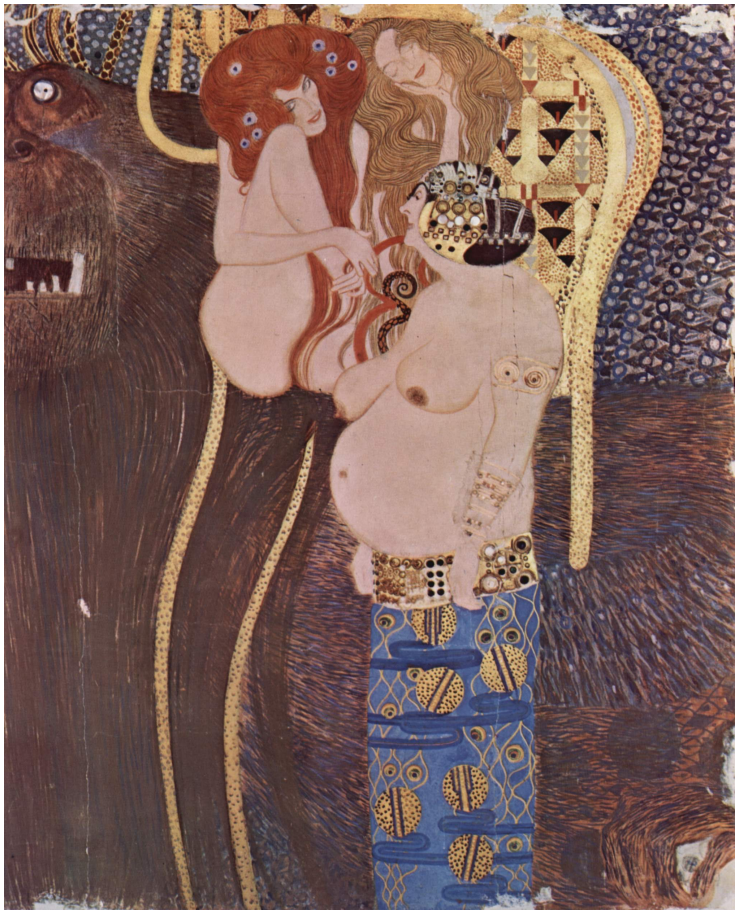
Η κεντρική αίθουσα του κτηρίου με γλυπτό του Μπετόβεν από τον Max Klinger

Gustav Klimt, *Η ζωφόρος του Μπετόβεν*, 1901-1902, κτήριο της Απόσχισης, Βιέννη

2.15 x 34.0 m

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

https://smarthistory.org/gustav-klimt-beethoven-frieze/

Gustav Klimt, *Χορωδία των Αγγέλων* από τη *Φρίζα του Μπετόβεν*, 1902,
καζεΐνη, στόκος, χρυσός και ημιπολύτιμοι λίθοι σε σοβά

Wilhelm Gause, *Ο χορός στο δημαρχείο της Βιέννης*, 1904, ελαιογραφία σε καμβά, 60 x 87 εκ., Μουσείο της πόλης της Βιέννης, Βιέννη

Otto Wagner, σταθμός Karlsplatz, μετρό, Βιέννη, 1899

Gustav Klimt, *Ιουδήθ Ι*, 1901, λάδι και φύλλα χρυσού σε μουσαμά, 84 x 42 εκ., Österreichische Galerie, Βιέννη

Gustav Klimt, *Το φιλί*, 1907-1908, Österreichische Galerie Belvedere, Βιέννη

Edvard Munch, *Το φιλί IV*, 1902, Μουσείο Munch, Όσλο

BAUHAUS

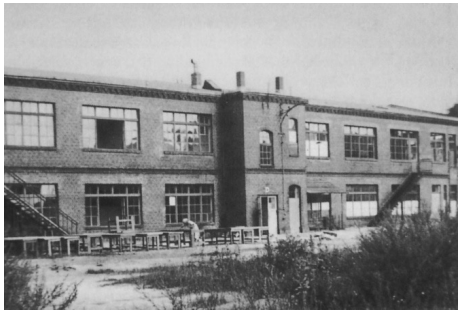
BAUHAUS 1919 - 1933

Dessau

Weimar

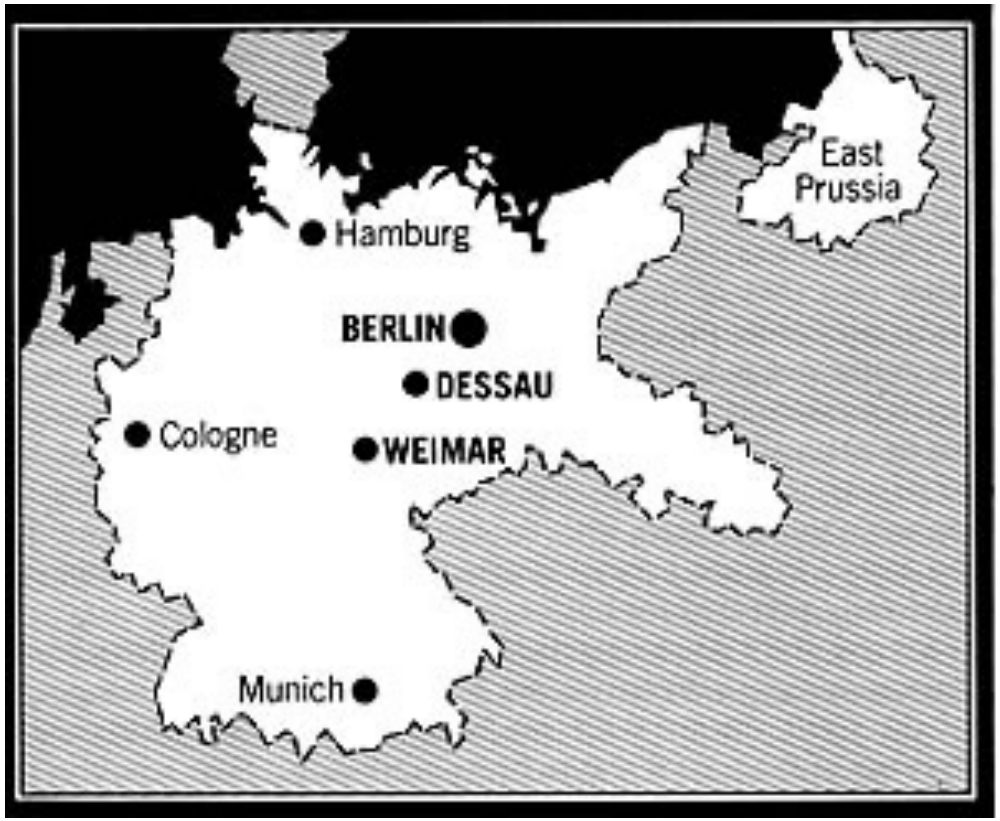
Berlin

Οι πόλεις – σταθμοί της Σχολής

Βαϊμάρη | Staatliches Bauhaus 1919-1925

Ντέσσαου | Hochschule für Gestaltung 1925-1932

Βερολίνο | Freies Lehr- und Forschungsinstitut 1932-1933

East
Prussia
Hamburg
BERLIN
DESSAU
Cologne
WEIMAR
Munich

ενοποίηση των τεχνών

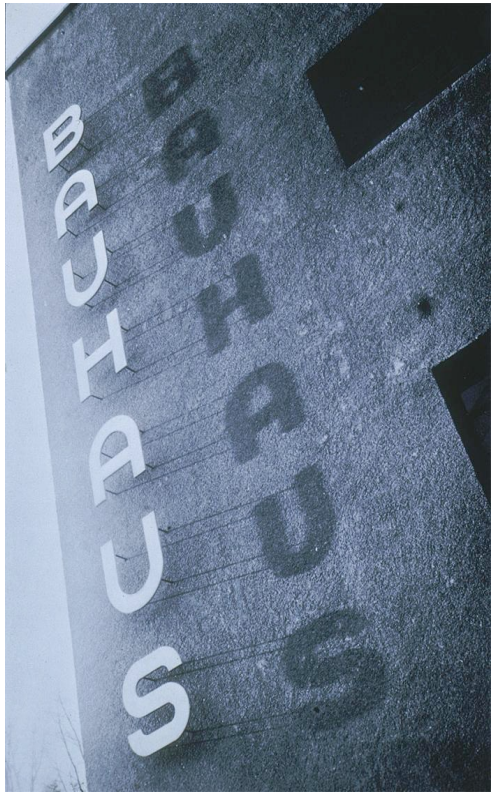
συνένωση τέχνης και τεχνικής/ τεχνολογίας

θεωρίας και πράξης

λειτουργίας και αισθητικής

συνδυασμός «καλών» και εφαρμοσμένων/ διακοσμητικών τεχνών –
τέχνης και χειροτεχνίας

Στόχος: η παραγωγή προϊόντων κατάλληλων για μαζική βιομηχανική παραγωγή ⇒
έκφραση των οραμάτων της βιομηχανικής κοινωνίας

Το Bauhaus, που ιδρύθηκε τον Απρίλιο του 1919 στη Βαϊμάρη, προέκυψε από τη συγχώνευση δύο καλλιτεχνών σχολών της πόλης:

της Δουκικής Ακαδημίας Καλών Τεχνών (Großherzoglich-Sächsische Kunstschule Weimar) και της Δουκικής Ακαδημίας Εφαρμοσμένων Τεχνών (Großherzoglich-Sächsische Kunstgewerbeschule)

«Η Σχολή δεν είναι σε καμία περίπτωση ένα αποκλειστικά και ειδικά γερμανικό φαινόμενο. Πολύ περισσότερο η ίδια και το δίκτυό της μπορούν να ιδωθούν ως ένα σημείο κορύφωσης διαφόρων πρωτοποριακών ρευμάτων»

[Goethe Institut Athen, Bauhaus19]

Στα 14 χρόνια λειτουργίας της σχολής δίδαξαν σημαντικότατα ονόματα της καλλιτεχνικής πρωτοπορίας από όλη την Ευρώπη

Wassily Kandinsky, Paul Klee, Theo van Doesburg, Lyonel Feininger, Lazlo Moholy-Nagy, Johannes Itten, Joseph Albers κ. α.,

1250 σπουδαστές από 29 χώρες

Αρχιτέκτονες, εικαστικοί καλλιτέχνες από όλα τα πεδία (και των εφαρμοσμένων τεχνών), τεχνίτες, επιστήμονες, παιδαγωγοί, χορευτές με διαφορετικές καλλιτεχνικές πεποιθήσεις

Gunta Stölzl, 1927–1928

Κοινός παρανομαστής:

❖ομαδική δουλειά

❖πειραματισμός

❖διεπιστημονική & διατομεακή προσέγγιση

Οι διευθυντές

Walter Gropius 1919-1928

Hannes Meyer 1928-1930

Ludwig Mies van der Rohe 1930-1933

Arbeitsrat für Kunst
Εργατικό Συμβούλιο για την τέχνη

1918 – 1921

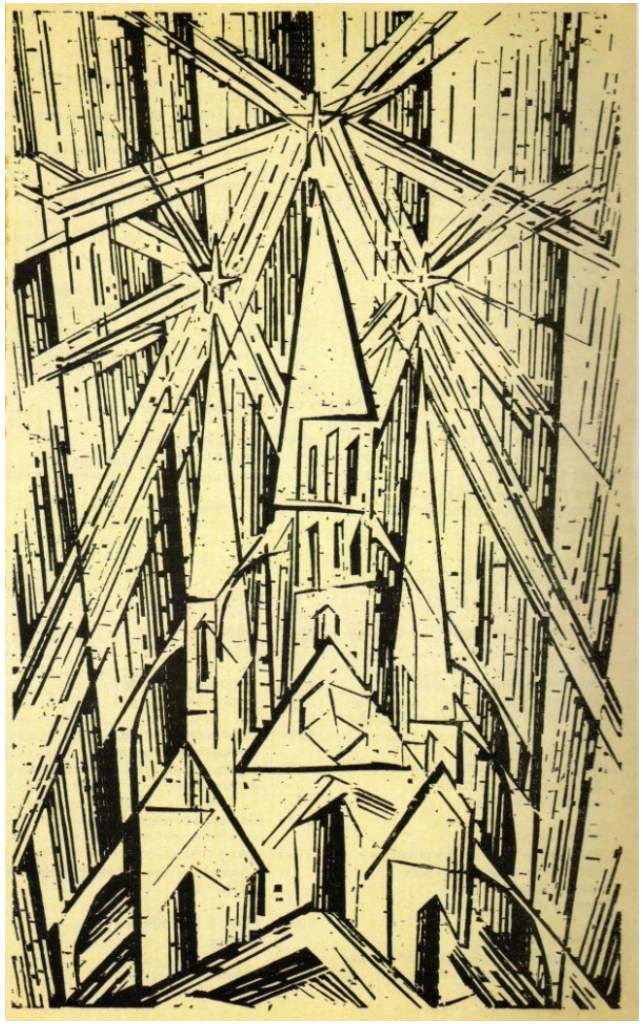
Τέχνη και λαός πρέπει να αποτελούν μία ολότητα. Η τέχνη πρέπει να πάψει να αποτελεί πολυτέλεια για τους λίγους. Αντίθετα πρέπει να την απολαμβάνουν και να τη ζουν οι μάζες. Στόχος είναι η συμμαχία των τεχνών υπό τη προστασία μίας μεγαλειώδους αρχιτεκτονικής

Bruno Taut

Walter Gropius

Leyonel Feininger

1919

Lyonel Feininger, *Kathedrale*, Ιδρυτικό πρόγραμμα του Bauhaus, ξυλογραφία, 1919

Ας δημιουργήσουμε λοιπόν μία καινούργια συντεχνία από τεχνίτες, χωρίς τις ταξικές διακρίσεις που υψώνουν υπεροπτικό τείχος ανάμεσα στον τεχνίτη και στον καλλιτέχνη.

Αρχιτέκτονες, γλύπτες, ζωγράφοι, πρέπει όλοι να επιστρέψουμε στις εφαρμοσμένες τέχνες! Γιατί η τέχνη δεν είναι επάγγελμα. Δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στον καλλιτέχνη και τον τεχνίτη.

Ελάτε μαζί να οραματιστούμε, να συλλάβουμε, να δημιουργήσουμε το καινούργιο οικοδόμημα του μέλλοντος που θα αγκαλιάζει αρχιτεκτονική, γλυπτική και ζωγραφική σε μία αδιαχώριστη ενότητα και που κάποια μέρα θα υψωθεί προς τον ουρανό από τα χέρια ενός εκατομμυρίου εργατών σαν το κρυστάλλινο σύμβολο της καινούργιας πίστης.

Walter Gropius, Ιδρυτικό Πρόγραμμα του Bauhaus, Βαϊμάρη, 1919

Rudolf Lutz, 1919

Συνέργεια τέχνης, εφαρμοσμένης δημιουργίας και ζωής

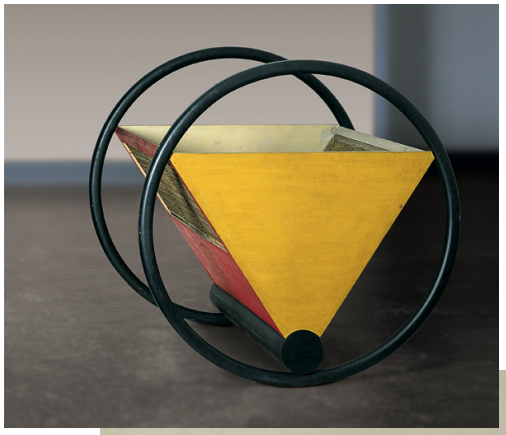
Περιορισμός απόστασης μεταξύ του κόσμου του πνεύματος και της καθημερινής ζωής

Αρμονική συνεργασία μεταξύ τέχνης & βιομηχανικής παραγωγής/αποτελεσματική επαφή με την αστική και βιομηχανική σύγχρονη κοινωνία

Απώτερος στόχος το συνολικό έργο τέχνης (Gesamtkunstwerk)

Ιδεώδες: μια δημοκρατική κοινωνία χωρίς ιεραρχήσεις

λειτουργικότητα

απλότητα

λιτότητα

προσοχή στη λεπτομέρεια

διερεύνηση των εκφραστικών δυνατοτήτων των υλικών

απόρριψη της διακόσμησης

Τα πρώτα χρόνια: χειροποίητα μεμονωμένα κομμάτια

1923: Gropius: «τέχνη και τεχνολογία-μια νέα ενότητα»

Στόχος: σχεδιασμός πρωτοτύπων για μαζική βιομηχανική παραγωγή

Oskar Schlemmer, *Τριαδικό Μπαλέτο*, 1927

Wassily Kandinsky, 1922

εξπρεσιονισμός

κονστουκτιβισμός

σουπρεματισμός

αφαίρεση

Το παιδαγωγικό πρόγραμμα

Τριετής φοίτηση

Προπαρασκευαστικά μαθήματα

Εκπαίδευση & πειραματισμός με φόρμες, χρώματα & υλικά

Εργαστήρια

πρακτική χειροτεχνική εκπαίδευση & θεωρητική διδασκαλία στη μορφολογία

Δάσκαλος έργου-αρχιτεχνίτης

Δάσκαλος φόρμας

Εργαστήρια

Εργαστήριο γλυπτικής	1919-1930
Εργαστήριο επιπλοποιίας	1919–1933
Εργαστήριο κεραμικής	1919-1925
Εργαστήριο τυπογραφίας & διαφήμισης	1919-1933
Εργαστήριο υφαντουργίας	1919-1933
Εργαστήριο μεταλλουργίας	1919-1933
Θεατρικό εργαστήρι	1921-1929
Εργαστήριο φωτογραφίας	1929-1933
Εργαστήριο υαλογραφίας & τοιχογραφίας	1919-1925 1920-1933
Εργαστήριο οικοδομικής τέχνης	1927-1933

Theo Bogler, Otto Lindig, Margarete Heymann-Loebenstein, 1923-1929

Otto Lindig, 1922

Εργαστήριο μεταλλοτεχνίας, Βαϊμάρη, 1923

Wilhelm Wagenfeld, 1924

Marianne Brandt, 1924

Ruth Hollas-Consemóller, π. 1926

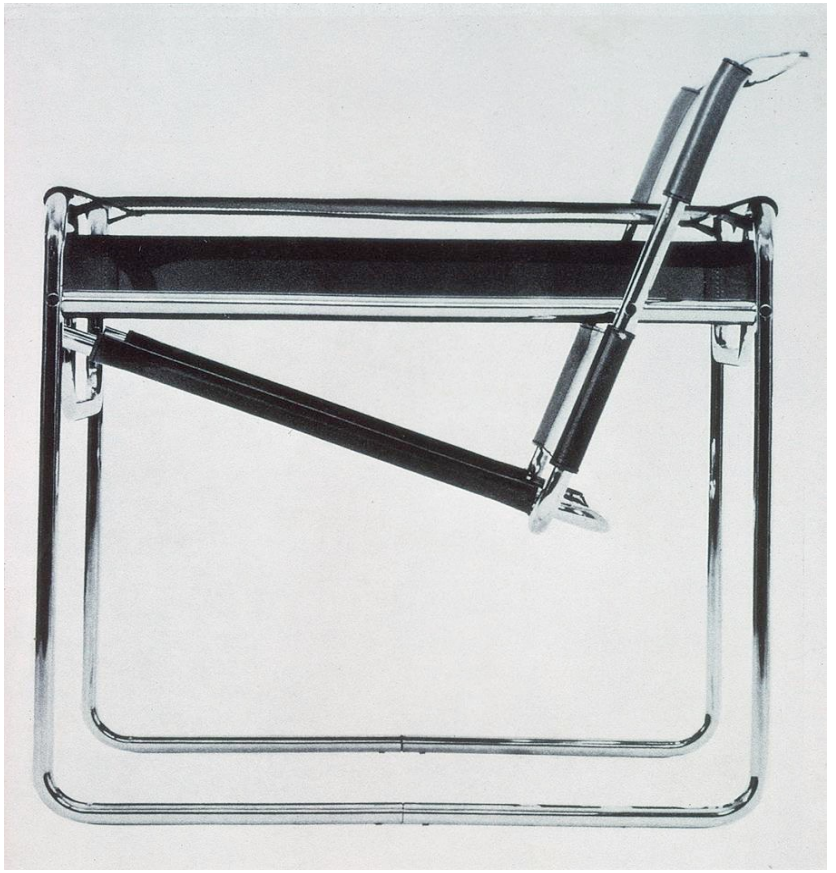
Kitty Fischer-van der Mijll-Dekker, 1932

Lis Volger, Bauhaus φόρεμα, 1928

Marcel Breuer, B3 club chair, 1926

Marcel Breuer, 1925

Alma Siedhoff-Buscher, 1923

Marcel Breuer, 1928

Ludwig Mies van der Roher & Lilly Reich, 1931

Peter Keler, 1922

László Moholy-Nagy,
εξώφυλλο της έκδοσης:
"Staatliches Bauhaus
Weimar 1919-1923",
1923

Josef Albers,
Kombinationsschrift, π. 1928

Joost Schmidt, άφισα της έκθεσης
στην Βαϊμάρη, 1923

Το σπίτι στο Χορν, 1923

Το σημαντικότερο προϊόν της έκθεσης του 1923, της πρώτης ολοκληρωμένης έκθεσης της σχολής, ήταν το Haus am Horn (σπίτι στο Χορν, από το όνομα του δρόμου στον οποίο χτίστηκε), ένα πειραματικό σπίτι που μελετήθηκε και σχεδιάστηκε από καθηγητές και σπουδαστές και εξοπλίστηκε με αντικείμενα φτιαγμένα στα εργαστήρια του Bauhaus. Η ολοκλήρωσή του απαιτούσε τη συνεργασία όλων, οπότε αποτέλεσε έναν συμβολικό στόχο. Ουσιαστικά αμφισβητήθηκε εκ νέου ο ρόλος της τέχνης (ειδικά της ζωγραφικής) όταν αυτή αδυνατεί να έχει πρακτική εφαρμογή.

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

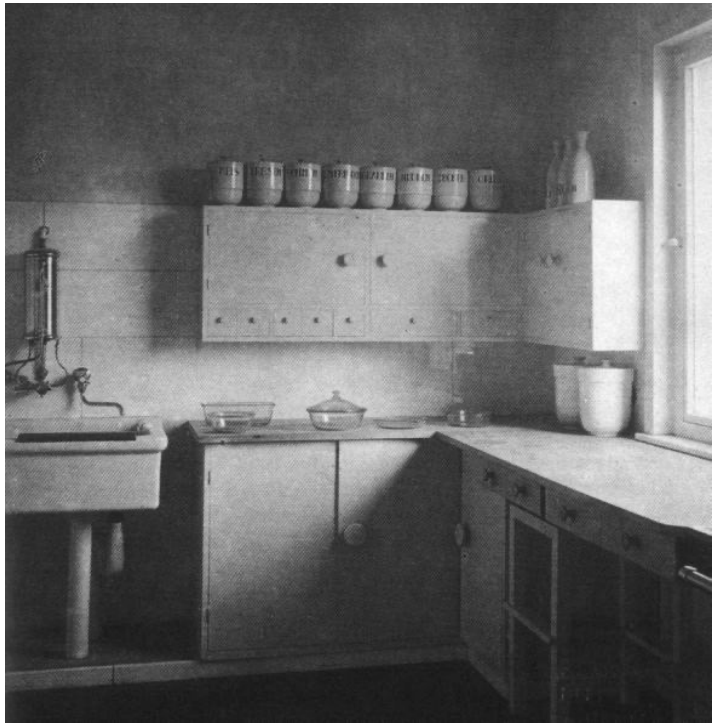

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίες Επιτυχίας, 2026

Theodor Bogler,
1923

Άποψη του εσωτερικού του σπιτιού στο Horn

1923

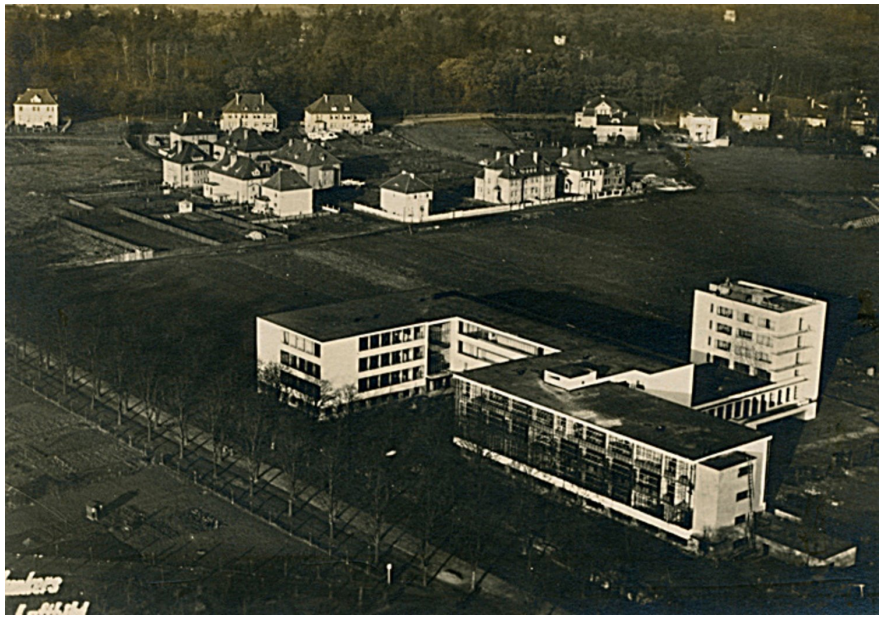
Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Αρχιτεκτονική

«Απώτατος σκοπός κάθε εικαστικής δραστηριότητας είναι το κτήριο»

Μόλις μετά τη μεταφορά της σχολής στο Ντέσσαου υλοποιούνται τα πρώτα αρχιτεκτονικά εγχειρήματα

1927: ίδρυση εργαστηρίου οικοδομικής τέχνης με διευθυντή τον Hannes Meyer & δυνατότητα αρχιτεκτονικής κατάρτισης των σπουδαστών

Walter Gropius, κτήριο
Bauhaus, Dessau
1925/26

Το κτήριο της σχολής στο Ντέσσαου όπου στεγάστηκε από το 1925 έως το 1932

λειτουργικός
μοντερνισμός
καθαρές
γραμμές
χαρακτήρας κοινότητας
- συνεργασία

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

BAUHAUS

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

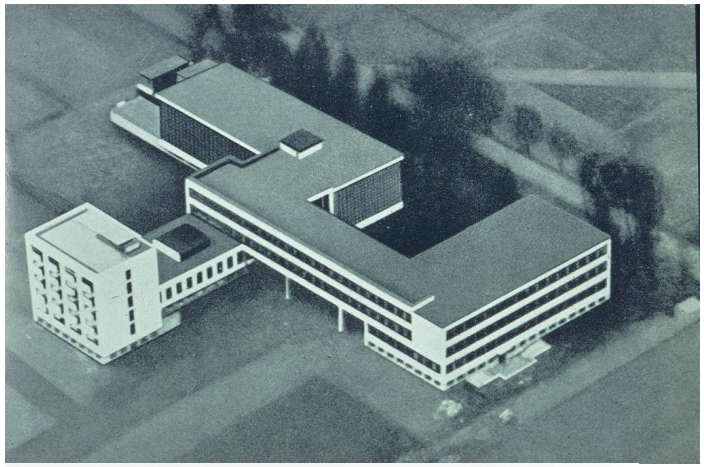

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

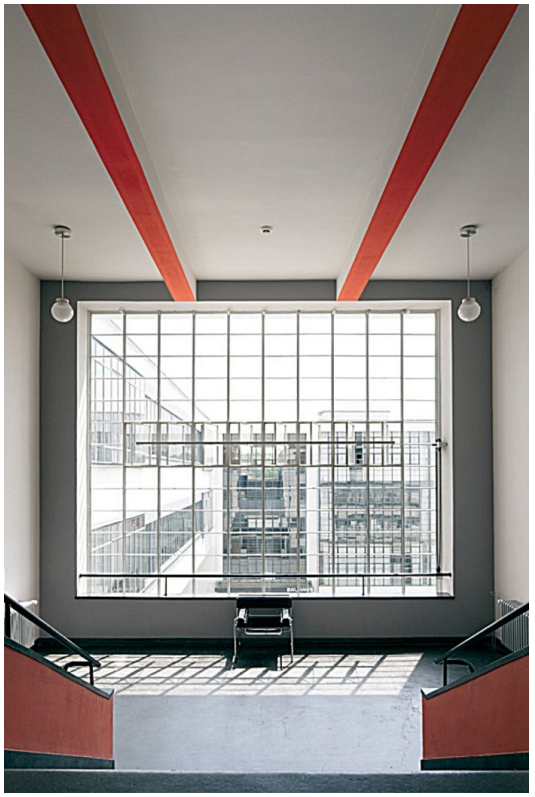

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Josef Albers, Hinnerk Scheper, Georg Muche, László Moholy-Nagy, Herbert Bayer, Joost Schmidt, Walter Gropius, Marcel Breuer, Wassily Kandinsky, Paul Klee, Lyonel Feininger, Gunta Stölzl & Oskar Schlemmer

Ντέσσαου, 1926

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026.

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

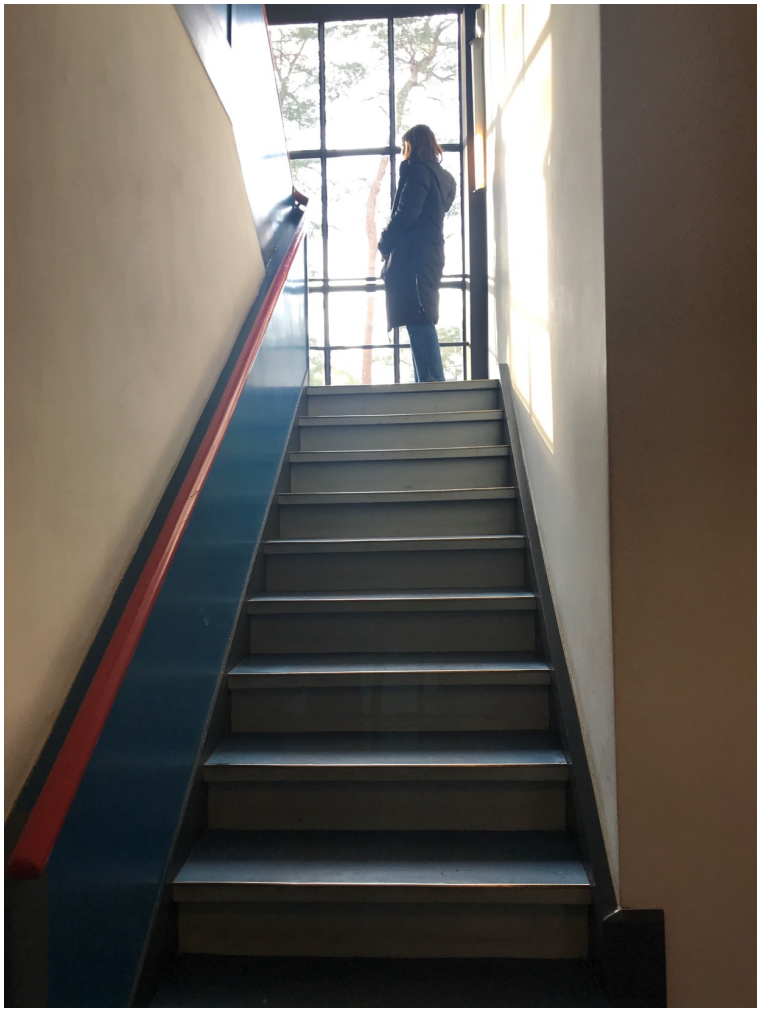
Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

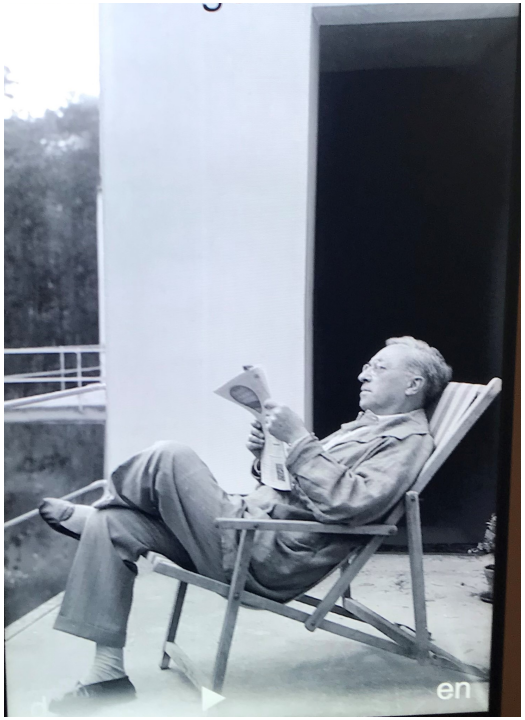
Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Bauhaus
Dessau
Meisterhäuser:
Haus Kandinsky | Klee
Masters' Houses:
Kandinsky | Klee House
< Tickets
Haus Gropius
Gropius House

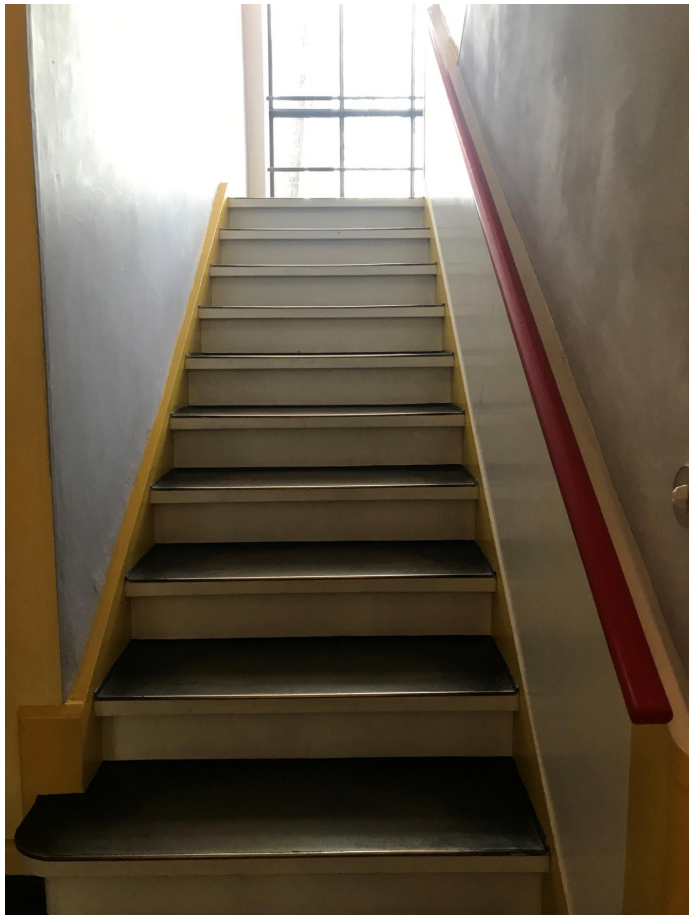

Ο Wassily Kandisnky στη βεράντα του σπιτιού των καθηγητών στο Ντεσσάου

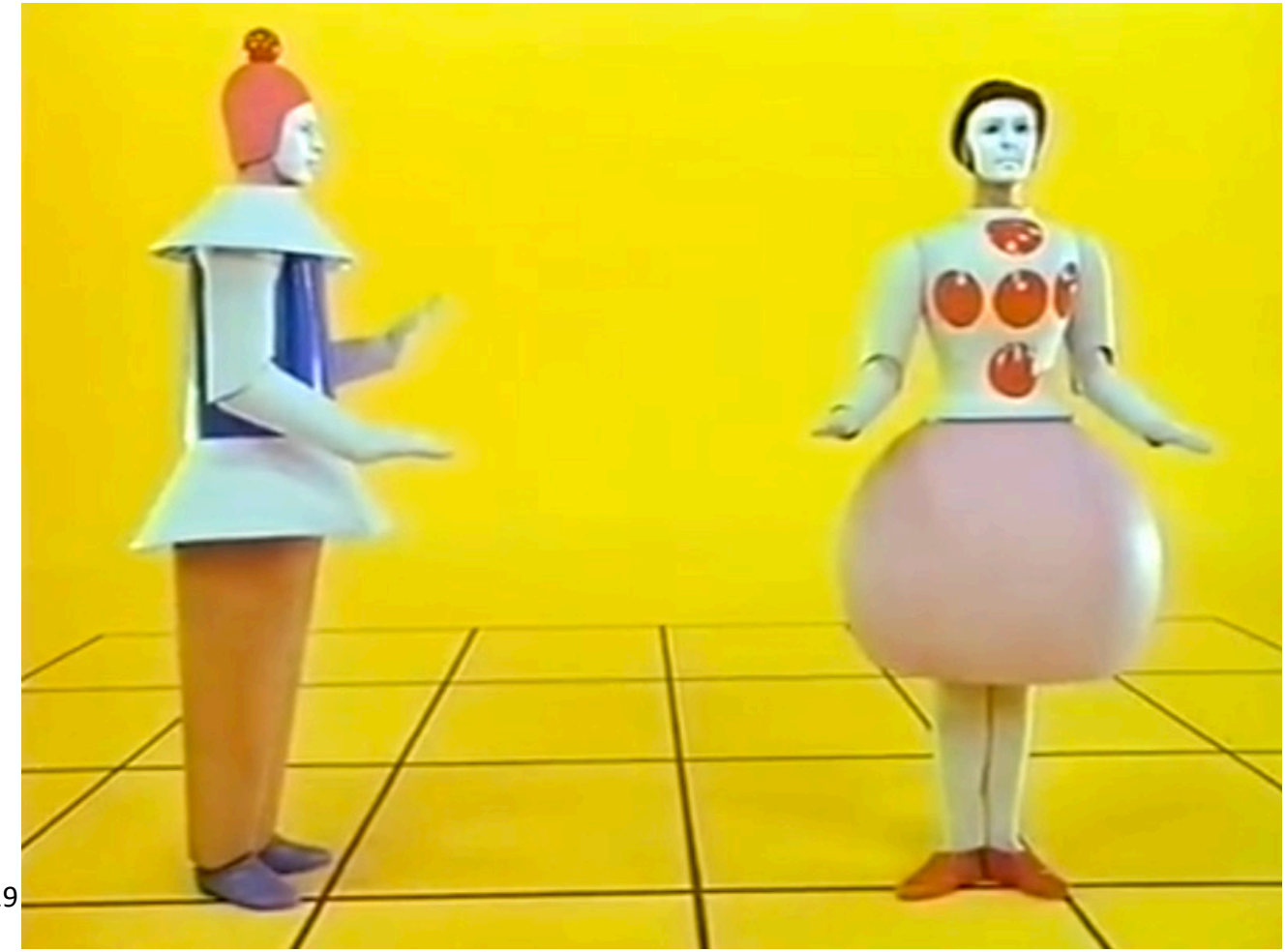

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Oskar Schlemmer, *Bauhaus σκάλα*, 1932, ελαιογραφία σε καμβά, 162.3 x 114.3 εκ., Museum of Modern Art, Ν. Υόρκη

Oskar Schlemmer, *Τριαδικό Μπαλέτο*, 1922-1929

Bauhaus-Archiv Berlin

Bauhaus-Archiv Berlin

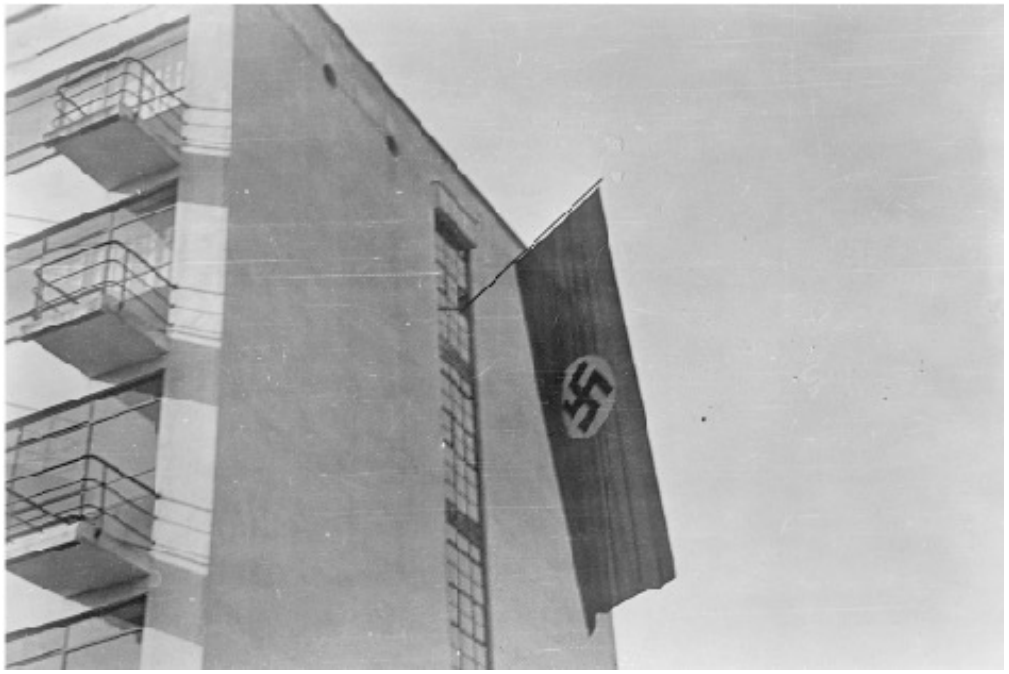
Hannes Meyer **1928-1930**

Είδη πρώτης ανάγκης για το λαό και όχι είδη πολυτελείας
Hannes Meyer

Ludwig Mies van der Rohe **1930-1933**

Αποδυναμώνονται τα εργαστήρια και το Bauhaus μετατρέπεται στην ουσία σε αρχιτεκτονική σχολή

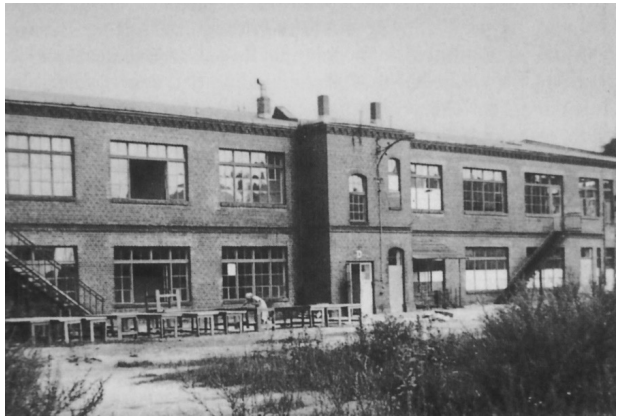
Η νέα εποχή είναι γεγονός, υπάρχει εντελώς ανεξάρτητα από το αν εμείς λέμε 'ναι' ή 'όχι' σ' αυτήν. Αλλά δεν είναι ούτε καλύτερη ούτε χειρότερη από οποιαδήποτε άλλη εποχή. Είναι ξεκάθαρα ένα καθιερωμένο γεγονός και εγγενώς αδιάφορο ως προς τις αξίες. […] Ας αποδεχθούμε ως γεγονός τις αλλαγμένες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες.
Ludwig Mies van der Rohe

«Άντρο του πολιτιστικού μπολσεβικισμού»

Bauhaus, Ντέσσαου, κατά το κλείσιμο της σχολής έπειτα από πίεση του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος το 1932

Ευγενία Αλεξάκη, ΕΚΠΑ, Ιστορίης Επίσκεψις, 2026

Berliner *Tageblatt*,
Okt. 1932

Το κλείσιμο του bauhaus δεν θα σημάνει και το τέλος του πολλά μέλη του καταλήγουν στις Ηνωμένες Πολιτείες διαδίδοντας το όραμα και τις ιδέες του

- ο Lazlo Moholy Nagy ιδρύει το “New Bauhaus” (το σημερινό IIT Institute of Design) στο Σικάγο
- ο Mies van der Rohe και ο Ludwig Hilberseimer διδάσκουν στο πανεπιστήμιο του Illinois
- ο Gropius θα διδάξει στο Harvard και θα ανοίξει αρχιτεκτονικό γραφείο με τον Marcel Breuer
- ο Joseph Albers θα διδάξει στο Black Mountain College στη Β. Καρολίνα και θα μεταφέρει εκεί το πολύτεχνο πνεύμα του bauhaus

στόχος του bauhaus δεν είναι ΕΝΑ στυλ, ΕΝΑ σύστημα, ΕΝΑ δόγμα ή ΕΝΑΣ κανόνας

καμία συνταγή και καμία μόδα!

θα είναι ζωντανό όσο δεν θα εξαρτάται από τη μορφή, αλλά αντίθετα θα αναζητά, μέσω της μεταβαλόμενης φόρμας, τη ρευστότητα της ζωής!

Walter Gropius